

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 22

**Presidència
de l'Honorable Sr. Alejandro Sanz i Benejam**

Sessió celebrada dia 16 de maig del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 948/12, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a valoració sociolingüística. 366

2) RGE núm. 949/12, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a igualtat de llengües. 369

II. COMPAREIXENÇA RGE núm. 4907/11, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Administracions Públiques, per tal d'informar sobre el Pla de reducció de càrregues. 371

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió de la comissió. En primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Sí, Sr. Presidente, Jaime Fernández substituye a Pedro Palau.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Lourdes Bosch substitueix (...).

LA SRA. BAUZÁ I COLOM:

Rosa Maria Bauzá sustituye a Miguel Jerez.

EL SR. PRESIDENT:

El primer punt de l'ordre del dia d'avui consisteix en les preguntes RGE 948 i 949/12.

Assisteix a la sessió el Sr. José Simón Gornés i Hachero, conseller d'Administracions Públiques, acompanyat de la Sra. Núria Riera Martos, directora general de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat del Servei; de la Sra. Irene Duran, cap de Gabinet; i de la Sra. Cristina Fernández, cap de Premsa.

I.1) Pregunta RGE núm. 948/12, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a valoració sociolingüística.

Primer, per formular la pregunta RGE 948/12, relativa a valoració sociolingüística, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Conseller. Les dues preguntes van referides a la modificació de la Llei de funció pública i alhora modificació de la Llei de normalització lingüística que promou el Govern de les Illes, i de la qual esperam que properament hi haurà la tramitació corresponent, però aquestes preguntes les havíem presentat en el seu moment i per tant jo crec que avui era interessant també debatre alguns aspectes molt concrets de tot aquest procés.

És evident, fins que la nova elit del Partit Popular no ho va posar en dubte, que l'administració necessita d'una llengua que funcioni com a llengua vehicular, i articular també els mecanismes perquè siguin respectats, evidentment, els drets lingüístics individuals de tots els ciutadans, dels catalanoparlants i dels castellanoparlants. I a quina de les dues llengües oficials li correspon, ens demanam nosaltres, l'estatus de vehicular per al funcionament administratiu? Aquesta és la pregunta, i la resposta en una situació normal hauria de ser que és la llengua pròpia. Conèixer la llengua pròpia de la comunitat lingüística on es viu és un símptoma de normalitat, i per tant és raonable també que, als empleats públics, se'ls demani aquesta normalitat.

La mateixa lògica, el mateix raonament es demana que s'apliqui per exemple a Madrid, on la llengua pròpia, el castellà és oficial, és obligatori, és preferent, és exclusiu i és vehicular. I és aquí on es posa de manifest l'atac a la territorialitat del català, a la consideració de la llengua catalana com a llengua pròpia de les Illes Balears, perquè propi, que ve de propietat, significa que és la llengua que caracteritza, que identifica les Illes, Mallorca, Eivissa, Formentera i Menorca. Significa que és propietat de tots i que tots l'hauríem de sentir com a pròpia.

Així de clar crec que ho té la gran part dels estaments de la nostra societat. Així, per exemple, ho entén l'església catòlica a Mallorca, quan el sínode diocesà va establir que per ser el català de Mallorca la llengua pròpia del nostre poble, l'Església de Mallorca l'usarà normalment tant en la documentació i les comunicacions com en les celebracions; es recorda, i açò ens ho recordaven aquestes setmanes o mesos darrers, arran de tot el procés d'al·legacions a la modificació de la Llei de funció pública.

Però fem una passa més enllà, i referida a la pregunta o a les preguntes que formul al conseller. La tasca del Parlament no és interpretar la llei, sinó que és fer la llei i és complir-la, i el que cal saber, per tant, és quina és la voluntat política del Govern respecte de la llengua catalana pròpia i oficial per fer que la llei s'ajusti a aquesta voluntat.

Quant a l'estatus jurídic, no hi entrarem, no és el motiu de la pregunta, però sí de l'estatus social, i en aquest sentit sí que volem saber quina és la posició del Govern sobre la realitat sociolingüística de la llengua catalana. Si la voluntat del Govern és fer que el castellà sigui la llengua preferent, vehicular i, a la llarga, exclusiva a l'administració, ja li hem dit altres vegades que creim que efectivament va per bon camí; però si no és així deixi que parlem de sociolingüística, i com aquesta nova norma afecta la situació sociolingüística a les nostres illes, i en aquest sentit jo crec que es produeix una bipolaritat evident: el Partit Popular utilitza un discurs, el de la igualtat, el de la llibertat, el del bilingüisme, que no és creïble i que no practica. Ho vaig dir també i ho tornaré a dir: no el practica a la televisió pública o a l'ens d'IB3; no el practica quan presenta avantprojectes de llei que estan exposats només, només, en una de les llengües, la castellana, em refereix a la Llei general turística; o quan, insistesc, aquest diputat, i ho diré les vegades que faci falta, planteja qüestions als membres del Govern i les preguntes escrites que planteja no només no se li retornen en la seva llengua, sinó que es tradueixen a l'altra llengua.

Jo li vull recordar el que diu l'Estatut d'Autonomia, que sembla que han dit que no el voldrien modificar; diu que els ciutadans de les Illes tenen dret a dirigir-se a l'administració de la comunitat autònoma en qualsevol de les dues llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada. Jo som diputat, però som ciutadà d'aquestes illes i a mi no se'm compleix aquest articulat. Aquest és el rerafons que s'amaga i la pràctica que s'amaga darrere aquesta modificació.

El rerafons sociolingüístic al qual em vull referir, crec que val la pena referir-s'hi, és que, perquè una llengua pugui ser utilitzada normalment necessita d'una comunitat lingüística que la conegui, crec que és evident, i que l'usi normalment també en tots els àmbits, i només així, només si hi ha drets lingüístics i si hi ha comunitats socials en què la llengua viva és utilitzada d'una forma normal, només així s'assegura la continuïtat d'aquesta llengua, i açò ho diuen no els lingüistes, ja ho he dit altres vegades, ho diuen els juristes, açò ho diuen els juristes, l'Associació de Juristes de les Illes Balears. En aquesta situació, per tant, de precarietat, de deute, de dèficit lingüístic, que també hi són, a més dels econòmics, de la llengua catalana, els drets lingüístics dels catalanoparlants estan en crisi. Quina és la situació sociolingüística de la nostra llengua? Ho ha demanat el Partit Popular? No hem vist cap informe per part del Govern on s'analitzi l'impacte d'aquesta modificació, de la modificació de la llei en la realitat sociolingüística. Hi és? A la documentació que el Govern ens ha facilitat, almenys, no hi és.

Quina és, idò, la realitat sociolingüística?, que no em correspondria a mi, crec que hauria de ser una preocupació del Govern. Els lingüistes diuen que les dificultats que entrebanquen el català en un procés de recuperació són principalment dues: una, la intensitat dels canvis demogràfics d'aquests darrers deu, vint anys, i la regulació de l'oficialitat de la llengua catalana, que ofereix la construcció d'un context social -ho llegesc textualment- en què legalment i de fet el català ocupa un lloc secundari i prescindible. Això és el que diuen, i no ho diu un sociolingüista, ho diuen els sociolingüistes, i puc dir els sociolingüistes quan les institucions, les màximes institucions referides en sociolingüística de les Illes Balears, ho afirmen, ho estalonen.

Per tant, on és aquesta preocupació per l'impacte de la llei en la realitat sociolingüística? Quina és la valoració que fa el Govern sobre la realitat sociolingüística? Açò és el que ens agradaria, al nostre grup, que el conseller ens pogués explicar amb més detall. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, en primer lloc vull aprofitar la meua primera intervenció per condemnar els actes de violència que varen tenir lloc ahir davant la seu del Partit Popular de Manacor. Com a polítics hem d'acceptar les crítiques que se'ns facin a la nostra gestió, però no podem passar per alt de cap manera ni consentir actes de violència i agressions per mostrar el desacord davant determinades polítiques. El Govern, per tant, rebutja aquests actes i els condemna fermament. Lament les primeres paraules del representant del Partit Socialista, que no hagin estat afegides..., del Partit Socialista de Menorca, o Més per Menorca, que no s'hagin afegit a aquest rebuig. Pens que tant per la temàtica...; sí, sé que ha estat un lapsus per la frissor, per l'entusiasme a fer-me les preguntes. Estic segur que esmenarà aquest oblit a la pròxima intervenció. Quedi, per tant, el rebuig, com he dit, del Govern en aquest sentit.

(Aldarull)

Ja entrant en el fons de la seva pregunta, no sé si podré cobrir les seves expectatives respecte de la resposta que vostè espera d'aquest conseller, primer perquè pens que no em correspon, a mi, fer valoracions sobre enquestes sociolingüístiques, sobre la situació que vostè ha explicat. La nostra conselleria té una competència..., unes determinades competències, i no entram en segons quin tipus de qüestions. Potser la Conselleria d'Educació podria entrar més en el detall d'algunes de les qüestions que vostè ha expressat aquí.

Sr. Diputat, li he dit diverses vegades que el Partit Popular, el Govern d'aquestes illes, té un encàrrec dels ciutadans, un encàrrec que ve plasmat amb un compromís a través del programa electoral. Jo puc coincidir amb la valoració que vostè fa sobre alguns dels aspectes que ha exposat; jo coincidesc que la nostra formació política també té una gran estima cap a la llengua pròpia, com també la té, aquesta gran estima, cap al castellà com a llengua cooficial. Sap vostè que la nostra formació política aposta per la llibertat d'ús de cada una de les dues llengües oficials en els àmbits que facin falta, sempre respectant la llibertat de la persona en l'ús de cada una d'aquestes dues llengües. També és la voluntat de la nostra formació política complir l'Estatut d'Autonomia, complir el marc legal vigent en cada moment, i no és altra la nostra intenció.

També volem viure amb normalitat l'ús de les nostres llengües, ben igual que volem viure amb llibertat d'expressió i l'aplicació de les polítiques que cada formació política vulgui dur a terme. Crec que fets com els d'ahir a Manacor no contribueixen a garantir aquest marc de llibertat i d'ús normal de les conviccions i de les polítiques que cada un vulgui dur a terme.

Per tant li he de reiterar que la nostra formació política està contra la coacció, contra la imposició, contra la violència física i psíquica, i que continuarem lluitant i continuarem fent feina per tal que la situació es normalitzi, per tal que es convenci en tot d'intentar vèncer, i aquesta és la nostra política, Sr. Diputat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Si el que esperava és que condemnés els actes de violència d'ahir, no en tenguí ni el més mínim dubte. És que em sorprèn fins i tot que en la seva consideració ho pugui qüestionar. Qualsevol acte de violència, vengui d'on vengui, sigui per expressar el que sigui, si és de violència el rebutjarem i el condemnarem, i aquesta consideració de posar-ho en dubte no sé si..., no m'interpel·la res però em fa qüestionar moltes coses. Però en qualsevol cas sí que li recordaré una cosa: acte de violència absolutament condemnat, aquí, ahir i sempre, però actes en què els ciutadans puguin expressar lliurement, lliurement, amb la mateixa llibertat que vostè demana, la seva opinió contrària a una política del Govern, també els haurem de respectar. Qui hagi sobrepassat el límit de demanar o de mostrar el seu rebuig i l'hagi convertit en

violència, tindrà el nostre rebuig; aquell que expressi qualsevol opinió de forma lliure i de forma legítima, ho podrà fer, i si coincidesc amb la nostra tindrà el nostre suport, i si no, no.

En qualsevol cas li vull dir que allà hi havia gent per a tots els gusts, també hi havia gent vinculada a uns sectors i a altres sectors, però tant si fossin familiars del PP com si no ho fossin, tots serien rebutjats, tots.

En segon lloc, jo crec que..., que em digui que no li correspon, a la seva conselleria, fer valoracions sociolingüístiques ho puc entendre fins a un cert límit. Aquesta llei té un impacte sociolingüístic, el té, jo crec que, d'açò, vostè n'és conscient, i per tant sí que l'hauria de preocupar si al Govern, i la conselleria forma part del Govern, li preocupa la realitat de la nostra llengua. En els informes que vostès ens han passat en el procés de tramitació hi ha un certificat de com el projecte de llei afecta a l'ordenació del territori, l'impacte de la llei sobre l'ordenació del territori, i és perquè hi ha una normativa que l'obliga al fet que hi sigui. Bé, idò, si la preocupació per la llengua fos la que hauria de ser també hi hauria un informe sobre l'impacte sociolingüístic, no només sobre el territori físic sinó també sobre el territori lingüístic.

Que no forma part de les seves competències. Home, modificar la Llei de funció pública és de la seva competència, però modifica la Llei de normalització lingüística!, modifica la Llei de normalització lingüística. És de la seva competència modificar la Llei de normalització lingüística?, promoure aquesta modificació? No només açò: a través de la Llei de funció pública modifica la Llei de normalització lingüística i modifica els criteris de toponímia d'aquesta comunitat autònoma; fixi's si en té, de competències, aquesta conselleria. Per tant si té aquestes competències hauria de tenir també la preocupació, com a mínim la responsabilitat.

Que compleixen l'Estatut d'Autonomia. No em digui que compleixen l'Estatut d'Autonomia. Sobre els casos concrets i particulars no el compleixen, i no pot respondre, supòs que perquè no pot o no vol, per què el Govern no respon als ciutadans en la mateixa llengua amb la qual s'hi adrecen. Jo, diputat, m'adreç a un conseller i aquest conseller no només no em respon per escrit en la meua llengua, en la llengua amb la qual m'hi he adreçat, sinó que tradueix les meves preguntes. Açò és l'actitud que s'amaga darrere aquesta modificació de la Llei de funció pública, aquesta és la realitat que viu el Partit Popular; el que passa és que ho suavitzava a l'hora d'explicar-la i mostrar-la als ciutadans.

El Govern no sap quina és la realitat sociolingüística perquè no li interessa, no li interessa en absolut, i com que no li interessa ha obviat allò que pogués dir la Universitat de les Illes Balears o allò que pugui dir el Consell Social de la Llengua Catalana, del qual, per cert, Sr. Conseller, vostè va formar part del Consell Social de la Llengua Catalana, i caldria mirar les seves intervencions en aquell Consell Social de la Llengua Catalana, i vostè sap molt bé quina era la postura unànime en aquell Consell Social de la Llengua Catalana, vostè la sap. Mirarem, si és necessari, les actes per veure quina era la posició unànime. Però, clar, supòs que perquè no els interessa no li han demanat informe..., perdó, no l'han constituït, per tal que no pugui emetre la seva opinió; si no quina raó hi ha?, el cost econòmic del Consell Social de la Llengua Catalana?, és aquesta la raó?

La primera, la Universitat no és consultada i, la segona, no és tan sols ni constituïda, el que demostra que l'actuació del Govern en matèria lingüística no es fa amb rigor científic, i l'hauria de preocupar. No es fa des d'una voluntat normalitzadora de la llengua catalana, però tanmateix la Universitat de les Illes Balears no ha callat, i ha expressat clarament la seva disconformitat tant amb el procediment com amb el contingut d'aquesta norma, i ho ha fet en termes molt contundents; segons les seves al·legacions, que el català passi a ser d'un requisit a un mèrit per accedir a l'administració pot comportar, textualment, el retorn a èpoques passades, caracteritzades pel buit jurídic i la manca de protecció de la llengua pròpia. També afirma que en aquest sentit ja considerar que suprimir els mecanismes legals de protecció del català en les condicions actuals significa -textualment- condemnar-lo a l'estatus d'idioma prescindible per a qualsevol administració, i açò obre les portes a la seva definitiva residualització o fins i tot a la seva progressiva eradicació de la societat de les Illes Balears. Ho diu la Universitat de les Illes Balears; també hi és la Universitat de les Illes Balears, a l'Estatut d'Autonomia, també hi és, i també li atorga unes funcions, a la Universitat de les Illes Balears. No s'han complert aquestes funcions que li atorga l'Estatut, a la Universitat de les Illes Balears.

Crec que m'he sobrepasat ja, per tant vull expressar-li el desacord amb la resposta, però esper que puguem, a la segona, acabar d'arrodonir el seu contingut.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Una matisació: jo no dic el que no pens, per tant no he dit que vostès no rebutgin qualsevol acte de violència; el que he dit és que no ho ha expressat en el primer torn de la paraula perquè segurament se n'ha oblidat o ha considerat que no era el fòrum adequat per condemnar els actes que van tenir lloc ahir a Manacor, però, bé, no passa res.

Primer aclariment, sí. Respecte de..., ah, sí, del Consell Social de la Llengua Catalana, que vostè em diu que jo en vaig ser membre; sí, sí, en vaig ser membre l'anterior legislatura. No m'equivocaré de gaire si li dic que, si vostè repassa les actes, podrà comprovar que hi ha de l'ordre de 26 vots a favor, 2 o 3

abstencions i 1 vot en contra; segur que endevina de qui és aquest vot en contra d'aquest consell social. Generalment a quasi totes..., especialment a les darreres sessions, on es va aprovar el famós Pla de normalització lingüística, bé, la nostra formació política s'hi va oposar, i de les dues reunions, molt divertides, per cert, li ho he de dir així perquè es posava en solfa el desacord que hi havia entre les forces polítiques governants llavors amb les diferents entitats socials, educatives, etc., bé, la inoperativitat d'aquest Consell Social en poques paraules, vam poder veure realment el fons i la intencionalitat amb què s'havia creat.

Jo li puc reconèixer que es poden produir situacions puntuals, situacions concretes, que si es presenta un escrit en català, es pugui contestar en castellà, pens que són situacions puntuals que estic segur que el temps i la seva insistència arribaran a corregir. Per tant, jo no tenc res més a dir.

Respecte de l'impacte que pugui tenir la modificació de la Llei de normalització lingüística, en l'àmbit concret del funcionariat, pensi vostè que ara mateix la provisió de places està congelada, la provisió és que enguany i l'any que ve la situació es mantengui. No hi haurà canvis substancials en aquesta matèria, que els nostres alumnes que surtin formats amb nivells mitjos i alts en coneixement de català, que les persones que es presentin, es puguin presentar a determinades places sempre tindran una prevalença si tenen la titulació en català respecte d'un altre que no la tinguin. És a dir, jo puc compartir -i li ho he dit abans- algunes de les seves apreciacions, però d'altres no, d'altres pens que són una lectura particular que la nostra formació política no comparteix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 949/12, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a igualtat de llengües.

Passam al segon punt, per formular la pregunta RGE núm. 949, relativa a igualtat de llengües, té la paraula el Sr. Diputat Nel Martí per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, és una continuació de l'anterior pregunta. La primera es referia a l'interès de l'impacte sociolingüístic de la llengua catalana i la segona, aquesta, es refereix a un principi que el Partit Popular ha utilitzat de forma reiterada per justificar aquesta modificació de la llei, que és la igualtat.

No sé si fa falta posar-ho de manifest, però partim d'unes desigualtats, jo crec que són evidents, unes jurídiques, que és que la llengua catalana és un dret i la llengua castellana és un dret i una obligació per als ciutadans d'aquestes illes. I partint també d'una desigualtat sociolingüística. En aquest context, per tant, de desigualtat és on s'han d'anitzar les polítiques que s'apliquen.

I la pregunta és si el conseller, si el Govern és conscient d'aquesta desigualtat. Pensa que hi ha una igualtat, no em referesc jurídica, aquesta és incontestable, sociolingüística, social, d'ús i coneixement de la llengua?

Torn insistir, aquí tenc tota la documentació que adjunta a la modificació de la llei i els informes que hi apareixen. Insistesc, un informe que afecta l'ordenació i l'impacte sobre el territori i l'urbanisme, no sobre la realitat lingüística. Però és també incontestable. Li diré tres institucions que han analitzat de forma recent la realitat sociolingüística i quina és la igualtat o desigualtat social en l'ús de la llengua catalana. Un és de l'Institut d'Estudis Sociolingüístics de Catalunya, vinculat a la UOC, l'altre és un estudi independent dels coneixements i usos lingüístics de les Illes Balears, la revisió de tots els estudis promoguts per totes les institucions els darrers anys. I deixi'm que faci referència, tot i que el contingut és pràcticament el mateix, a uns dels darrers estudis que es van presentar el març del 2011 que fa referència al mòdul de l'enquesta realitzada precisament pel Govern sobre usos lingüístics de les Illes Balears. Jo vull pensar que no qüestionarà, si sap com s'ha gestionat l'elaboració d'aquest estudi, qüestionarà la validesa i la independència suficient d'aquest estudi. L'estudi ofereix dades sobre el coneixement, els usos i les actituds de la ciutadania envers la llengua catalana i el compara en relació amb el darrer que tenia i que era del 2003.

Aquestes dades posen de manifest la davallada de prop de 10 punts en les xifres de coneixement de la llengua catalana. S'ha de destacar també, i és important dir-ho perquè és la realitat, que es mantenen entre la població nascuda a l'àrea lingüística, les capacitats d'entendre, parlar, llegir i fins augmenta la capacitat d'escriure d'aquesta secció de població. Entre els ciutadans, en canvi, que provenen de fora de l'àrea lingüística disminueixen un 13% les capacitats d'entendre, parlar, llegir i escriure. També trobam unes dades molt semblants en l'àmbit de l'ús i en aquelles que fan referència a l'ús habitual ens trobam que si sumam tots els ítems referits a l'ús habitual, trobaríem que no arriba a un 50% la població de les Illes que l'utilitza de forma habitual.

La tendència de fons és, per tant, i així també ho diuen les conclusions de l'estudi, jo supòs que vostès el tenen, que la tendència és a la baixa en la majoria d'indicadors, per tant, queda palès el retrocés i l'ús de la llengua catalana. També els indicadors mostren una cosa prou important, que és que la tasca feta per les institucions, el Govern, ajuntaments, etc., a favor de la llengua catalana, té resultats positius, lents, és cert, però positius, tant a nivell de coneixement i ús entre la població autòctona i entre la població nouvinguda. Els resultats d'aquesta enquesta jo crec que obliguen a les institucions a prendre decisions en coneixement d'allò que és la realitat de la llengua en el nostre territori. És en aquest sentit que em preocupa que tota aquesta mancança no sigui una preocupació del Govern o almanco que el Govern no hi faci referència mai, sigui o no

competència d'aquesta conselleria, és competència i responsabilitat d'aquest govern. Jo li he de parlar a vostè com a part integrant d'aquest govern i que assumeix totes les decisions que pren aquest govern, també la dels consellers que em responen en castellà.

Per tant, jo li demanaria, creu que la realitat lingüística social en aquests moments és d'igualtat i, per tant, les polítiques que aplica el Govern són polítiques que parteixen d'un context de realitat sociolingüística d'igualtat? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo també li he de respondre un poc de forma genèrica també. En segons quins sectors l'ús del català és total, sí, pràcticament d'un cent per cent i en segons quins altres sectors no ho és tant. Actualment la immensa majoria del personal al servei de l'administració de la nostra comunitat autònoma, per centrar-me en serveis generals, té certificats de coneixements de català que li permeten atendre els drets lingüístics de la ciutadania pràcticament al cent per cent.

D'altra banda, i com a conseqüència de l'aplicació del Decret 98/97, de 4 de juliol, que regula l'ensenyament de la llengua catalana pròpia de les Illes Balears en els centres docents no universitaris, l'alumnat que acaba l'educació secundària obligatòria, així com el que acaba el batxillerat en determinat nombre d'hores de català, té uns coneixements de català equiparables segons els casos i com ja he fet esment abans als certificats B1, B2 o C1 des del Decret 86/2005, de 29 de juliol, que regulava l'homologació dels estudis de llengua catalana a educació secundària obligatòria i al batxillerat amb els certificats de la Direcció General de Política Lingüística.

Tot açò va ser derogat pel Decret 16/2011, d'avaluació i certificació de coneixements de llengua catalana, que adapta els certificats d'acord amb el marc de referència per a l'avaluació i certificació de coneixements de llengua catalana, adaptant-se així els esmentats certificats, d'acord amb el marc de referència, com vostè sap, per a les llengües modernes del Consell d'Europa i d'acord amb l'ordre del conseller d'Educació i Cultura de dia 19 d'abril de 2011.

Com a conseqüència d'aquestes normes, el procés educatiu de les Illes Balears garanteix un elevat nombre d'aspirants potencials a l'administració, que poden assegurar que el dret de lliure elecció de llengua oficial per part dels ciutadans estigui garantit i ja no és imprescindible exigir com a requisit un determinat nivell de català per aconseguir una ocupació pública en el supòsits que no estiguin exceptuats. Així mateix i en relació al personal que ja està al servei de les administracions públiques de les Illes Balears, li he de dir que..., i ho sap ja perquè li ho he dit diverses vegades, que l'EBAP ha millorat l'oferta formativa del 2012, implantant cursos de formació parcial en horari laboral, entre els quals s'inclouen cursos de català i la previsió és augmentar aquesta oferta formativa durant els pròxims anys.

Per tant, el que li deia abans, en alguns sectors hi ha una implantació pràcticament total del cent per cent del català. En altres sectors, ja siguin administratius, o d'altres administracions, millor dit, o d'altres àmbits socials, pot variar. La qüestió és que les administracions puguin desenvolupar les polítiques necessàries per tal de donar compliment a la legislació vigent en aquest sentit i que ningú no pugui ser discriminat en ús de qualsevol de les dues llengües oficials de la nostra comunitat autònoma.

Crec que les dades que vostè ha explicat en la seva primera intervenció són molt interessants i, com dic, han d'ajudar a aconseguir minvar aquestes desigualtats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica i durant cinc minuts Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Bé, més breument. A mi m'agradaria posar de manifest una coincidència que el Partit Popular ha utilitzat d'argument i és que cap ciutadà no ha de ser discriminat lingüísticament. Però és que efectivament aquest era un principi que també inspirava, que inspira la legislació actual. Qualsevol ciutadà, catalanoparlant o castellanoparlant, que s'adreça a l'administració en una llengua, ha de ser respost en aquella llengua i punt. Una altra cosa és el funcionament normal, allò que esmenta la legislació, de l'administració habitual, usual, no li direm preferent, diguem-li vehicular, diguem-li qualsevol cosa, però ús normal d'una llengua.

En segon lloc, la situació jurídica és fonamental. Tots els ciutadans d'aquest estat estan obligats a conèixer la llengua castellana, però no tots els ciutadans d'aquest estat estan obligats a conèixer la llengua catalana, amb la qual cosa, un ciutadà que vol accedir a l'administració pública de les Illes Balears i no ha cursat dins el nostre ensenyament públic l'ensenyament obligatori i, per tant, no té un nivell de coneixement de català, hi podrà accedir sense aquest coneixement. I vostè em dirà, bé després l'animarem perquè faci cursos de català. Aquesta supòs, vull pensar, serà la seva resposta. Però aquest procediment, i aquesta és la qüestió central, no garanteix per molt que vostès diguin, no garanteix que el funcionament normal de l'administració serà en la llengua pròpia de les Illes Balears, que és açò el que demanam, que el funcionament normal sigui, independentment i reconeixent que els drets lingüístics s'han de respectar, però és que açò no ho hem qüestionat mai, em sembla absurd haver-ho de repetir, el que reivindicam és l'ús normal.

I per què volem un ús normal de la llengua catalana a l'administració? Doncs perquè és la llengua pròpia. A mi em sorprèn haver de justificar que la llengua pròpia d'aquesta comunitat sigui la llengua d'ús normal a la nostra comunitat autònoma en tots els àmbits, també a l'administració. I dic a l'administració, com a l'ensenyament que eren els dos àmbits, com ha dit vostè, on efectivament hi havia un major grau de compliment de coneixement i ús de la llengua catalana. Però tenim molts altres àmbits, moltíssims, on aquest ús és molt minoritari. Una part de l'Administració de l'Estat aquí en aquesta comunitat autònoma, Justícia, o mitjans de comunicació, o la distribució no només de premsa escrita sinó també de productes comercials, on majoritàriament la presència del català, no crec que faci falta explicar-ho, és molt minoritària.

Per tant, si estam parlant d'un ús normal, ple, habitual d'una llengua en el seu país, doncs crec que hauria de preocupar més -insistesc- que una llei d'aquesta magnitud, que no és una llei de reforma de la funció pública, sinó que modifica una llei tan central com és la de normalització lingüística, que prové del consens i que, a més a més, aprofita per fer altres modificacions i a mi em sap greu haver-ho de repetir i insistir-hi, però és que ho trob absolutament incompreensible, que modifiqui el criteris toponímics d'aquesta comunitat autònoma. Si ho havien de fer, si ho volien fer, molt bé, però de cara, amb una modificació específica com cal d'aquest aspecte, no a través de la funció pública. A qui li explicarà que han modificat la toponímia a través d'una modificació d'una llei de funció pública?

La veritat és que em sorprèn i em sap greu per part d'un govern, el d'aquesta comunitat autònoma, el qual m'agradi o no m'agradi, també em representa i crec que actua d'una forma incorrecta i d'una forma no transparent respecte del ha de ser l'acció política en aquest aspecte, l'aspecte de modificar qüestions que no tenen res a veure amb la funció pública.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, quan vostè vulgui podem fer un monogràfic de toponímia, crec que ha presentat un parell de preguntes al respecte i estaré encantadíssim de poder debatre amb vostè sobre aquesta qüestió, perquè hi ha qüestions de fons interessants.

Miri, jo puc compartir algunes de les seves preocupacions, les puc entendre fins i tot, algunes altres no, algunes de les reflexions que vostè ha fet no les puc compartir. Li he dit abans que el desitjable és que les situacions de desequilibri es puguin corregir. El funcionament normal de l'administració serà fet un ús normal i indistint de qualsevol de les dues llengües. Aquest és l'equilibri normal que entenc jo a què hem d'arribar i de no discriminar ningú per l'ús que se'n vulgui fer.

En aquest sentit li vull recordar que s'ha incorporat un article nou a la Llei de funció pública per garantir que el personal sigui adequat per atendre en les dues llengües, l'article 66, hem modificat els articles 43 i 44 de la Llei 3/2003, i s'ha donat tot tipus d'informació pública per tal que qualsevol persona pugui saber i conèixer quines han estat les darreres incorporacions.

El marc que ens guia és el compliment de la sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, que s'aposta per la igualtat, per la no-preferència, per la no-prevalença d'una de les dues llengües per damunt l'altra. I bé, vostè com jo sap que situacions de desequilibri, en parlàvem a l'anterior pregunta, es produeixen a tots els governs. Vostè recordarà perfectament aquella famosa anècdota on un determinat promotor que parlava castellà es va dirigir a un determinat consell insular, era castellà i va demanar per favor de poder tenir un diàleg en castellà. I la resposta va ser: "aquí tenim una llengua pròpia i t'arregles, l'aprens". Clar, aquestes coses estic segur que vostè comparteix amb mi, que són les que s'han de corregir i fa falta pedagogia, fa falta un poc d'educació per tal de respectar aquestes diferències. Ben igual que diputats nostres, consellers nostres o regidors nostres quan formulaven preguntes en castellà, se'ls responia en català. No passa res tampoc. Segur que vostè llegeix el castellà perfectament i segur que els diputats també llegeixen el català perfectament.

Jo crec que de vegades se'n vol fer un gra massa d'aquestes situacions normals i s'apunten com a anormals. Bé, la situació és la que és, Sr. Diputat, algunes coses ens agradaran més o manco, però jo crec que en moltes coses coincidim.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II. Compareixença RGE núm. 4907/11, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Administracions Públiques, per tal d'informar sobre el Pla de reducció de càrregues.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en la compareixença RGE núm. 4907/11 del conseller d'Administracions Públiques, sol·licitada per quatre membres de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals adscrits al Grup Parlamentari Socialista.

Per tal d'informar sobre el Pla de reducció de càrregues té la paraula el Sr. Conseller per fer l'exposició oral, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Si bé de la simplificació administrativa se'n va començar a parlar de forma definitiva el 2006 a l'àmbit de la Unió Europea es podria dir que a Balears partim, pel tema que ens ocupa, de l'acord del Consell de Govern del dia 8 de maig del 2009, per impulsar la simplificació i la reducció de càrregues administratives a l'Administració de la comunitat autònoma. Aquest acord va establir actuacions per a l'elaboració de l'inventari de procediments i va crear un grup d'impuls en aquesta matèria encarregat de l'estudi, disseny i posada en marxa d'actuacions que tinguessin com a objectiu l'agilitació de tramitacions administratives.

D'altra banda, i amb posterioritat, la Llei 4/2010, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears, es va aprovar amb l'objecte d'impulsar de forma urgent l'activitat econòmica pública i privada a l'àmbit autonòmic i per aconseguir definir una sèrie de mesures d'agilitació i simplificació de procediments administratius.

També el Decret 113/2010, d'accés electrònic als serveis públics de l'Administració de la comunitat autònoma, regula la utilització dels mitjans electrònics en les relacions entre els ciutadans i l'Administració de la comunitat autònoma i, en concret, a més de la seu electrònica, el registre i la notificació electrònica.

Ja en el novembre del 2010, es va aprovar la Llei 12/2010, de modificació de diverses lleis per a la transposició a les Illes Balears de la directiva europea relativa als serveis en el mercat interior.

Una altra llei, la 4/2011, de la bona administració i del bon govern, preveu al llarg del seu articulat i també a l'exposició de motius l'impuls i potenciació de la simplificació administrativa, la reducció de càrregues administratives, la reenginyeria i la millora contínua dels processos. Tot açò com a pilars bàsics de la bona administració, reconeixent expressament aquests drets i constituint-los com a deures per a la pròpia administració. Així mateix, i dins l'àmbit concret de la simplificació administrativa i la reducció de càrregues administratives, aquesta llei preveu expressament la millora de la regulació mitjançant l'avaluació de l'impacte normatiu de la ja existent i de la nova legislació, així com l'adopció de mesures tendents a reduir el nombre de normes reguladores i la seva dispersió, fomentant els textos refosos.

Es reconeixen expressament les obligacions d'inventariar els procediments administratius a tots els nivells de l'administració de la comunitat autònoma, per a la posterior simplificació, l'eliminació dels procediments innecessaris, la reducció del temps de resposta i l'aplicació efectiva del silenci positiu.

En relació amb la simplificació documental, tan important dins el marc de la reducció de càrregues administratives, aquesta llei reconeix expressament el dret dels administrats a no aportar documentació que ja estigui en poder de l'administració, però estableix com a contrapunt el deure de les administracions públiques a garantir l'efectivitat d'aquest dret de forma real i efectiva. Així mateix, preveu la creació i publicació d'un catàleg de documents que no s'hauran d'aportar o presentar.

Més recentment, i ja en aquesta legislatura, a la Llei 2/2012, de suport als emprenedors i a la micro, petita i mitjana empresa, estableix l'impuls en el seu àmbit material a la simplificació administrativa i a la reducció de càrregues administratives, establint tota una sèrie de mesures per a la consecució d'aquest objectiu, com és el mesurament de càrregues.

Tot l'exposat conforma de manera resumida el marc normatiu en què ens hem de desenvolupar per reduir les càrregues administratives i simplificar l'administració.

També s'ha d'assenyalar que el grup de treball del llavors Ministeri de Política Territorial i Administracions Públiques amb les comunitats autònomes per a la reducció de càrregues administratives i la millora de la regulació normativa, al llarg del 2011, es va subscriure un conveni marc de col·laboració entre l'Administració general de l'Estat i la pròpia comunitat autònoma. El seu objectiu és redefinir les condicions de col·laboració entre ambdues parts, amb la finalitat d'establir un marc d'estudi i intercanvi d'informació sobre la reducció en un 30% de les càrregues administratives abans de dia 31 de desembre d'enguany, així com sobre la simplificació procedimental i la millora de la reglamentació.

Abans de seguir, voldria remarcar que aquest percentatge esmentat excedeix en 5%, també percentuals, l'exigència marcada per Europa a la seva directiva de serveis, Bolkestein, i que es va elevar del 25 al 30% per a l'administració espanyola en virtut del compromís personal de l'anterior president del Govern, el Sr. Rodríguez Zapatero, al qual es va adherir la comunitat autònoma, governada en aquell moment també, presidida pel Sr. Francesc Antich. En qualsevol cas, amb motiu del conveni al qual m'he referit abans, el passat dia 11 d'abril dos tècnics del ministeri van impartir formació per a la utilització de l'aplicació informàtica APLICA al personal dels serveis jurídics de la comunitat autònoma i, una setmana després, dia 18 d'abril, es va dur a terme la reunió constitutiva de la comissió de seguiment.

Amb anterioritat, el dia 20 d'octubre de l'any passat, com a conseller d'Administracions Públiques vaig aprovar, per resolució, el primer Pla director de simplificació administrativa de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que proposa un seguit de mesures a desenvolupar a l'àmbit de la comunitat i en el context dibuixat per la Unió Europea i el propi Estat espanyol. Les línies d'acció contemplen tant el treball específic a les àrees assenyalades, com a prioritats de l'acord, pel que fa al seu impacte en l'activitat econòmica i empresarial, com un altre més genèric, el realitzat des del punt de vista de les estratègies de simplificació normativa i documental, inclosa la tasca en matèria de reducció de càrregues administratives, les mesures organitzatives o de gestió de la qualitat centrades en la gestió per processos i el suport i la implantació de l'administració electrònica.

Ja sé que hi ha discrepàncies sobre que jo digui que és el primer o el segon, perquè vostès assegurin que ja en van fer un, ho ha dit la Sra. Lourdes Aguiló en diferents ocasions, i efectivament va ser així, el document es va redactar, se li va donar difusió i fins i tot es va reunir el grup d'impuls, ho torn repetir: el document es va redactar, se li va donar difusió i es va reunir el grup d'impuls. El problema és que tècnicament no se li pot donar oficialitat de pioner perquè no va arribar mai a ser aprovat per cap òrgan. Però tranquil·litat, perquè, com ja he tengut ocasió de dir en alguna altra ocasió, aquest govern no està per la tasca de prescindir del bon treball realitzat per tants tècnics durant tant temps, de manera que bona part del fet està incorporat a aquest document en vigor, com és lògic i normal. No seria intel·ligent rebutjar una feina bona feta.

Tornant al que es fa ara per ara i derivat del pla en qüestió, el passat 16 de març es va aprovar l'acord del Consell de Govern pel qual es determina el contingut i el sistema d'elaboració de l'estudi de càrregues administratives. En els últims mesos s'ha posat en marxa una acció de recopilació d'informació relacionada amb tota la normativa i altres accions que s'han anat aprovant i portant a terme des de l'abril del 2007, sempre que hagin pogut suposar reducció de càrregues administratives; parlem de més de 60 lleis o decrets llei, és a dir que bastant volum. D'aquesta manera, les distintes conselleries estan revisant tots els instruments normatius o d'una altra naturalesa, inventariats pel Departament de Qualitat de la Direcció General de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat dels Serveis identificant l'exigència o no de les càrregues, la disminució, augment o no d'afectació de càrregues respecte de la regulació anterior, així com l'existència o no d'un estudi de càrregues ja realitzat per la unitat promotora de la norma.

En aquests moments -tenc límit de temps, Sr. President? No, eh, val, és que n'hi ha per una estoneta encara-, en aquests moments s'està rebent aquesta informació la qual cosa ens permetrà tenir una primera visió de conjunt sobre la situació en matèria de reducció de càrregues administratives des de la data que abans he comentat, l'abril del 2007, per a ja a una fase posterior procedir a completar la seva estructura concreta.

L'estudi de càrregues administratives preveu identificar i quantificar els costos que tenen la presentació de documentació o informació a l'administració tant a l'inici com en la tramitació dels procediments. Tot i que les directrius europees consideren estrictament com càrregues administratives les que afecten les empreses, els estudis de les mateixes es fan també en relació amb les normes que afecten altres entitats o els ciutadans. El que aportaran, en qualsevol cas, els estudis de càrregues serà informació sobre el cost econòmic, tant pel que fa a la normativa vigent com als projectes de normes, i tot açò implica quatre passos: identificar la norma i els destinataris dels procediments i de les càrregues administratives; valorar en euros el cost del procediment i de l'aplicació de tota la norma, utilitzant el model de costos estàndard; valorar i justificar les càrregues identificades i, si s'escau, la reducció respecte de la normativa anterior i si és possible també reflexionar sobre les alternatives que la norma pot establir per reduir procediments, tràmits o documentació replantejant el projecte, i finalment elaborar el document que recull l'estudi de les càrregues administratives.

La pròpia Unió Europea recomana utilitzar el model de costos estàndard que abans esmentava, on s'establien els criteris per utilitzar una fórmula de càlcul definida i açò permet mesurar els costos administratius impostos a les empreses de manera que s'alliberin recursos productius per dedicar-los a activitats de més valor afegit. En definitiva, conèixer les despeses que es generen directament a una empresa per complir la normativa pel que fa a la recollida i tràmit d'informació per a l'administració. Els costos administratius no són altra cosa que el resultat d'aplicar una fórmula en què intervenen factors com el temps, la tarifa que s'aplica al mateix promotor per dur a terme l'activitat administrativa que es valora, les despeses no relatives a la mateixa i el nombre de vegades a l'any que les empreses han de realitzar la tasca administrativa analitzada. Parlem, per posar alguns exemples, que presentar una sol·licitud de forma presencial té un cost unitari d'uns 80 euros; presentar una comunicació 30 euros; presentar un informe i una memòria 500 euros, o, en el cas de les auditories o controls fets per organitzacions professionals externes, uns 1.500 euros. Tot açò és calculable gràcies a l'eina informàtica APLICA que he esmentat abans, desenvolupada en el seu moment pel Ministeri de Política Territorial i Administració Pública i actualment denominat Hisenda i Administracions Públiques, el ministeri.

En aquests moments, la Direcció General de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat de Serveis té ja publicada la guia per a la valoració de l'estudi de càrregues administratives, com deu saber també. En ella també es recullen algunes recomanacions per a la possible reducció de càrregues administratives, destaca, per exemple, la supressió d'obligacions d'informació; és a dir, suprimir les que es contempen en normes que ja no estan en vigor, informació que ja és en poder d'alguna administració, evitar duplicitat de comunicacions, etcètera. També es proposa reduir la freqüència de les obligacions d'informació, la simplificació documental, avaluant si tots els documents que es demanen són transcendents per resoldre el procediment concret o els mecanismes de cooperació i col·laboració administrativa. Creim que d'açò darrer no només aportarà beneficis a les empreses sinó també a les administracions públiques mantenint la coherència del conjunt de l'acció administrativa.

Finalment, i com a mesures pot ser més indirectes, la d'apostar per l'ús dels mitjans electrònics i la tramitació telemàtica. En aquesta línia el Pla director de simplificació administrativa de la comunitat autònoma estableix una sèrie d'objectius específics que, entre d'altres, permet eliminar tràmits innecessaris, l'aplicació de l'extensió de la declaració responsable per evitar la necessària aportació de documentació o l'establiment de bases de dades que puguin compartir els òrgans i les administracions públiques.

Com veuen, senyors diputats i diputades, parlem d'una matèria molt interessant, que té un gran potencial de desplegament i ara qued a la seva disposició per a les consideracions que vulguin posar damunt la taula.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions, per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar. Entenc que podem continuar.

Per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris de menor a major, tret del grup al qual pertany el president del Govern el qual intervindrà en darrer lloc, segons l'article 80 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

El Sr. Conseller pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu.

Val, globalment.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President, i moltes gràcies, Sr. Conseller, per aquesta compareixença. En primer lloc, vull dir que el Grup Socialista també rebutja qualsevol acte de violència que es produeixi contra els representants públics, venguin d'on venguin; creim que el respecte a les institucions democràtiques i als governs hauria de presidir qualsevol en el qual els governants elegits democràticament participin i, en aquest sentit, rebutjam els actes, qualsevol violència que es pugués produir ahir a Manacor.

I entrant ja en matèria, a banda d'agrair-li les seves explicacions sobre les activitats que s'han dut a terme fins ara a la conselleria en matèria de simplificació administrativa i reducció de càrregues procedimentals, agrair també el reconeixement que ha fet a la tasca que es va dur a terme en el Govern anterior. Vostè ha començat explicant el marc normatiu a partir d'un acord del Govern del Consell de Govern del 2009 i a partir d'una sèrie de normes aprovades totes durant la legislatura passada, encaminades a aconseguir que la simplificació administrativa sigui un fet a la nostra comunitat autònoma.

Certament, nosaltres teníem vertader interès a escoltar les seves explicacions sobre el tema perquè, encara que seguim de tant en tant, a través de la web del Govern i concretament de la Conselleria d'Administracions Públiques, la tasca que duen a terme en aquesta matèria, perquè som conscients de la importància que té.

Hem vist també que vostè s'ha anat reunint amb les diferents administracions de les Illes Balears, ahir mateix vàrem consultar la web i s'informava que el conseller havia presentat als batles de Búger, Escorca i Fornalutx la proposta per agilitar l'administració pública, i hem de dir que trobàvem a faltar una presentació d'aquesta proposta en seu parlamentària, per això estam contents que es dugui a terme a dia d'avui.

Una de les preguntes que li faria és si això que ha explicat aquí, aquestes explicacions que ens donat són les que es duen a terme quan visita els batles i els presidents de les altres corporacions o si se cerca també qualche altre tipus de relació amb aquestes entitats per avançar també de cara que sigui a totes les administracions de les Illes Balears on es duiguin a terme activitats de simplificació administrativa.

En seu parlamentària la primera i única vegada que havíem parlat d'una iniciativa relacionada amb la simplificació administrativa va ser conseqüència d'una PNL que va proposar el Grup Parlamentari Popular, registrada el 20 de juliol del 2011, és a dir, quan vostès duien molt poc temps en el Govern, i que es va aprovar en el plenari el dia 21 de febrer d'enguany. Amb l'aprovació d'aquella PNL i amb el suport del Grup Popular, el Parlament va aprovar la resolució següent:

“El Parlament de les Illes Balears dóna el seu total suport als tràmits iniciats pel Govern de les Illes Balears per tal d'aprovar el Decret de mesures per a la simplificació documental en els procediments administratius.

El Parlament insta el Govern de les Illes Balears perquè continui fent feina de manera eficaç per a la simplificació i reducció de les càrregues administratives per aconseguir la reducció de tràmits administratius i la supressió d'obligacions d'informació que es puguin considerar innecessàries o prescindibles.

I el Parlament de les Illes Balears insta les diferents administracions públiques de l'àmbit territorial de la comunitat autònoma perquè es coordinin en les actuacions realitzades pel Govern de les Illes Balears per tal d'assolir de manera eficient els objectius per a la simplificació documentals en els procediments administratius.”

En aquell moment, certament, la PNL no va comptar amb el nostre suport, no perquè no estiguéssim d'acord amb el seu contingut i amb la necessitat de dur endavant aquesta tasca de simplificació administrativa, de fet vam intentar una transacció que no va ser acceptada, sinó perquè consideràvem que era passar una mica l'ara davant el bou, trobàvem que no era el moment de donar suport a la iniciació de tràmits, sinó que enteníem que s'havia de donar suport a les tasques fetes; entenem que el Parlament, el suport del Parlament ja el té el Govern des del moment en què compta amb una majoria parlamentària més que suficient i que les declaracions institucionals no s'han de fer si no és per a presentació de resultats.

En aquest sentit també he trobat una mica en falta a la seva explicació una temporalització de resultats, aquells decrets respecte dels quals el Parlament va obtenir, perdó, el Govern va obtenir el total suport del Parlament respecte de tràmits inicials, a dia d'avui encara no està aprovat, el decret de mesures per a la simplificació documental de procediments administratius. Ens agradaria que ens digués quines són les previsions, més o manco per a quan tenen previst que el podran dur a terme?

Certament, agrair també el fet que hagi incorporat al seu primer Pla director de simplificació i reducció de càrregues administratives el Pla director de simplificació i reducció de càrregues administratives elaborat durant la legislatura passada, que estava emmarcat dins el Pla estratègic de qualitat 2007-2014.

Demanar també si l'estudi, hem vist que, ens ha parlat vostè d'un estudi, no record exactament quin nom li ha donat, l'estudi aquest que han elaborat per dur a terme justament les simplificacions de càrregues, la continuïtat que ha de tenir -ah, molt bé, doncs el demanarem perquè ens el faci arribar-, també perquè ens interessa saber quina ha de ser després la continuïtat, la temporalització en l'aplicació d'aquest estudi.

Hem vist a la pàgina web que tenen totes les mesures que té previst el pla, proposen la modificació de la normativa per fer-la més clara, ens diuen que l'estan revisant, ens agradaria saber també quines previsions temporals perquè aquesta revisió normativa sigui un fet, perquè supòs que s'hauran de dur..., m'imagín que algunes normes seran decrets i els podran elaborar i aprovar des del mateix Consell de Govern, però d'altres seran lleis i s'hauran de dur a aquest parlament.

Vostè ens ha dit que la reducció del 30% de les càrregues es dugui a terme abans de dia 31 de desembre del 2012, som a maig; a quin punt som en aquest moment per tal que la temporalitat prevista inicialment a 31 de desembre sigui realment una realitat? Ens agradaria saber sobretot obtenir una resposta més concreta respecte de totes aquestes mesures.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula l'Hble. Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, crec que el nostre grup ho ha dit ja altres vegades, tot el que suposi incrementar l'eficiència en l'assoliment dels objectius públics tindrà el nostre suport i sense cap dubte, hi hagi qui hagi al Govern, hauria de ser una responsabilitat, segurament avui més que mai, però hauria de ser una responsabilitat dels gestors públics.

Vull recordar que l'objectiu de la simplificació administrativa és un objectiu que es contempla a la Llei de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears i em sembla important no oblidar que el compliment de la llei fa referència a la simplificació, però també a altres aspectes que l'acompanyen, la simplificació; és a dir, no pot anar en contra de, o a part d'aquests altres principis dels quals també parla la llei, com és la de transparència o com és també la de vocació de servei públic o com és la de qualitat dels serveis. És a dir, simplificació administrativa, sí, sense cap dubte, però també sense menysprear, oblidar o deixar de banda els altres objectius de la llei ja que tots s'inspiren en aquesta voluntat de bona administració i de bon govern.

Estam d'acord amb tot açò, per tant, sense el més mínim dubte estam convençuts que hem de treballar per aconseguir una administració més àgil, més eficaç, més eficient i, sobretot, que doni resposta, que satisfaci les necessitats de la ciutadania, no només del món empresarial, sinó també de la ciutadania. A més, tots els documents fan referència a l'ampliació també del ciutadà en tot aquest procés tenint en compte que tots els tràmits també siguin més fàcil, més àgils i que es produeixin amb major celeritat en benefici també dels ciutadans.

Ara bé, crec que val la pena dir -i no puc deixar de fer-ho- que em preocupa de vegades que s'utilitzi el terme simplificació administrativa, perquè s'utilitza també per part d'aquest govern, quan es vol dir una altra cosa; me'l trob per exemple, el terme de simplificació administrativa, al Decret Llei de mesures urgents d'ordenació urbanística sostenible, es parla de simplificació administrativa quan per a mi el que vol dir és desregulació, i crec que és un mal favor que es fa, utilitzar aquest terme quan se'n vol dir un altre. I, efectivament, el decret llei preveu que els ajuntaments puguin fer modificacions del planejament sense haver-se adaptat al PTI o que sense tenir el catàleg de patrimoni actualitzat també es puguin fer modificacions de planejament.

També trob simplificació administrativa a l'article 4 de la Llei general turística, a l'avantprojecte i a l'actual, no sé quin número és, però també hi apareix, diu: "la reducció de tràmits i simplificació dels procediments com a eix d'actuació de les administracions turístiques" -perdó, ho diu en castellà, però bé, ho diu-, quan en el fons el que vol dir és desregulació, parla d'actuar sobre el sòl rústic sense declaració d'interès general, sense un estudi d'impacte ambiental.

Em preocupa per tant que el mateix govern utilitzi el terme simplificació administrativa per dir altres coses que no són l'esperit de la simplificació administrativa que fonamenta la Llei del bon govern i en la qual vostès treballen.

Per altra banda, ja ho vaig dir a la proposició no de llei que efectivament es va debatre a plenari, el primer document que vostès van presentar com a primer pla director em semblava, em sembla un document massa simple, massa poc clar, tot i que marcava uns terminis que supòs que també tindrà l'oportunitat de concretar, però mirant posteriorment els mètodes que han utilitzat, el mètode estandarditzat de simplificació de mesura de càrregues administratives o la guia que ara han elaborat, puc veure per on va efectivament el camí i, sense cap dubte, li dic que tindria, té, tot el nostre suport.

Però em preocupen efectivament els terminis. Els terminis dins la planificació, almanco els que aquí hi ha publicats, se'n van cap al 2014, bé, posa tres nivells d'execució, a curt termini, a mig termini i a llarg termini, però em preocupa que la prolongació d'aquest procés doncs passi com passa amb tants processos com hem viscut segurament molts dels que som aquí a l'administració, que és que es planifica molt, però l'execució real d'allò que rep el ciutadà és poc.

I he de dir el que crec que veu el ciutadà, el ciutadà per ara no ha vist cap tràmit que s'hagi reduït o més ben dit, ho puc convertir en pregunta, Sr. Conseller, a hores d'ara, quin tràmit administratiu el Govern pot dir que ja s'ha simplificat? Ja ho sé, el procediment no està resolt, no està acabat, queda molta feina per fer, d'acord, però em continua preocupant que el ciutadà no pugui veure l'efectivitat, a poc a poc, d'aquest procés. Perquè el ciutadà el que veu és una altra cosa, en aquest moment no s'han reduït els tràmits administratius, sinó que s'han incrementat; per obtenir avui la targeta sanitària, el tràmit que es resolia en dos o tres minuts en una visita, un sol tràmit, cost zero, s'ha convertit en un tràmit, perdó, en quatre tràmits, quatre visites, deu euros.

El ciutadà açò no ho entén. El ciutadà entén que fins ara per obtenir un bitllet d'avió no s'hi afegia cap tràmit en relació amb l'administració i ara haurà de menester un certificat de resident. El ciutadà el que veu és que els tràmits s'incrementen. Podem parlar aquí de voluntat de simplificació administrativa, però jo li demanaria que aquesta planificació administrativa no serà real, no serà creïble si no hi ha una mostra efectiva que aquest procés es du a terme.

En darrer terme, per acabar, em torna preocupar que es parli de simplificació administrativa quan fa pocs dies o poques hores se'ns deia que alguns dels elements de la Llei del bon govern no es poden dur a terme perquè no hi ha temps, perquè no hi ha recursos i són elements que per al nostre grup són fonamentals dins l'àmbit d'un dels objectius de la Llei del bon govern: la transparència. Ho dic amb la publicació de contractes, d'ajuts, amb el perfil del contractant, etc, si no va acompanyada la simplificació administrativa d'una convicció perquè també es garanteixi la transparència, la participació, la qualitat dels serveis dubt que tota aquesta tasca serveixi per alguna cosa, i li asseguro que no som a un moment per fer feina i que l'administració dediqui recursos, temps i personal a tasques que no tindran un objectiu real i concret a favor dels ciutadans perquè aquesta és la seva preocupació, però també és la nostra, li ho asseguro.

Però m'agradaria que em clarifiquéis, que concretés si efectivament aquest procés de simplificació administrativa va acompanyat amb la garantia de complir la resta d'objectius de la Llei del bon govern i, sobretot, si aquesta planificació tindrà una traducció real que el ciutadà, prest, perquè sigui creïble, prest tenguí alguna concreció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio, per un temps de deu minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull condemnar les agressions que es varen produir ahir al municipi de Manacor en contra del Partit Popular i en contra del president del Govern, que anava com a president del Partit Popular a fer una visita a la seva junta local, a la junta local de Manacor per tal de tractar els assumptes de partit. Considerem que aquestes situacions l'únic que fan és crispar l'ambient polític, agitar la societat i per tant, s'han de condemnar sense pal·liatius.

Agrair d'aquesta manera la sensibilitat del Grup Parlamentari Socialista i també el que ha dit el Sr. Nel Martí, però sí que li he de manifestar la meua preocupació perquè fa pocs minuts el seu portaveu ha publicat a Twitter que alguna cosa ha fet el president perquè el xiulin, sense condemnar les agressions. Per tant, crec que no podem dubtar en aquesta qüestió i hem de ser absolutament contundents.

I passant al contingut d'aquesta compareixença, agrair al conseller les explicacions que ha fet. Nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, creim que fa una magnífica tasca el seu equip en tot el tema de la simplificació documental, aquesta era una de les qüestions cabdals del nostre programa electoral i se'n dona compliment. A més a més, per una qüestió d'estalvi econòmic, a un moment en què s'ha de reestructurar tota l'administració pública, creim que aquesta és una de les peces fonamentals i de les estratègies administratives fonamentals que ens marca la Unió Europea, també ens marca l'Estat i s'està fent d'una manera clara i eficient aquí a les Illes Balears.

Els estats membres de la Unió Europea duen a terme nombroses accions, vostè ho ha comentat, la posada en marxa de mesures d'actuació ràpida, plans estratègics de simplificació de procediments o mesures de volum de càrregues.

També s'ha fet referència a la Llei de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears que estableix l'obligació que en qualsevol projecte normatiu s'ha d'incloure una anàlisi de càrregues administratives, per la qual cosa ha de quedar clar que, efectivament, si es fa un estudi d'aquestes càrregues administratives és perquè les administracions públiques han d'analitzar, quantificar i veure, determinar quin tipus de càrregues administratives han de ser suprimides i veure de quina manera s'ha de fer aquesta supressió.

Aquest govern, concretament el seu departament, ha aprovat el primer Pla director de simplificació administrativa de la comunitat autònoma on es marca un calendari d'objectius que es compleixen escrupolosament i que es fa a curt, mig i llarg termini.

Concretament aquest pla director assenyala..., tot això, a més a més també, per a informació de la resta de grups parlamentaris, està publicat a la pàgina web, hi ha una guia on s'explica de manera molt clara aquest tema, o sigui que ja que parlem de simplificació de càrregues, idè tal vegada en lloc de demanar certa documentació, convé que es miri bé tot el que està publicat a la pàgina web, on està molt ben explicat.

L'estudi de reducció de càrregues ha d'incloure la quantificació econòmica de les càrregues i el que la disposició en el projecte representarà per a les entitats, per a les empreses públiques i el sector públic instrumental. Assenyala que s'utilitzarà la metodologia model de costos estàndard amb el mètode simplificat, acordat per l'Estat, com bé ha dit vostè, Sr. Conseller. I, com saben vostès, aquest estudi de càrregues administratives té per objecte identificar i quantificar els costos que té la presentació de documents o informació a l'administració pública, és a dir, eliminar aquelles traves que siguin supèrflues, que siguin innecessàries i d'aquesta manera estalviar.

Valoram positivament el fet que aquest estudi es pot fer sobre normes vigents o sobre normes que estiguin en projecte. També es fa referència en aquesta guia al procés d'elaboració de l'estudi de càrregues administratives, es parla que el procés d'elaboració de l'estudi de càrregues té per objectiu quantificar econòmicament l'efecte del procediments i els tràmits. Es parla que aquest estudi implica que s'hagin d'identificar i quantificar les càrregues, avaluar la reducció de càrregues, reflexionar sobre les diferents alternatives, justificar la proporcionalitat de les càrregues que estableix la normativa i tot això, diu la guia, en quatre fases: identificació, valoració econòmica, conclusions, presentació de l'estudi de càrregues administratives.

Per altra banda, vostè també ha parlat del model de costos estàndard i la seva versió simplificada, són eines molt útils per analitzar les càrregues administratives, per tant, vostè ja ha fet referència a aquesta qüestió i crec que no cal que li demanem més.

Ja s'hi ha fet referència en altres ocasions, la importància que té per a aquesta qüestió l'acord del Consell de Govern de 16 de març del 2012, pel qual es determina que s'utilitzarà aquesta metodologia del model de costos estàndard. I en definitiva, totes aquestes mesures es troben immerses dins un marc normatiu molt clar que es desenvolupa amb eficiència.

També volem valorar positivament l'aprovació per part d'aquest parlament de la proposició no de llei, presentada pel nostre grup, per instar l'aprovació del decret de simplificació documental. I nosaltres discrepam de l'opinió del Partit Socialista, les proposicions no de llei són per instar el Govern i per donar impuls al Govern per fer una actuació, i creim que és positiu que s'impulsi el Govern i que es coordini el Govern de les Illes Balears perquè es pugui aplicar aquesta normativa en la major brevetat possible i que es pugui fer amb la major coordinació amb la resta d'administracions públiques, que és el que efectivament demanàvem i que creim que ha de succeir.

Crec que el Govern de les Illes Balears, realment és una administració molt important, és la primera administració de la comunitat autònoma, però no és l'única, això significa per tant que també dependrà de l'actitud d'altres administracions públiques i en aquest sentit el Govern ha fet tota una sèrie de feina de coordinació amb aquestes reunions amb tots els consells insulars, municipis, que crec que fa poc va tenir la darrera reunió amb un representant municipal, en definitiva, és tota una feina que s'ha de fer per preparar aquestes normes i per preparar tot aquest compliment.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per contestar totes aquestes qüestions té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President, senyors diputats. El primer, i fent una traducció literal, tal vegada sona un poc rar, però a cal ferrer, ganivet de fusta, no sé si queda molt bé, però bé, en consideració al diputat. Sí, hauríem d'haver vingut a aquesta casa, ben igual que ho feim als consells i als ajuntaments a presentar aquest pla, és cert, de vegades la confiança fa aquestes coses. Per tant, estic content que haguem pogut tenir ocasió avui d'explicar açò.

Primer, amb la ronda que feim amb els ajuntaments, es pot imaginar vostè que parlem de moltes coses, primer i quasi denominador comú de tots els ajuntaments, la preocupació per la situació econòmica, els deutes pendents, a veure quan el Govern farà el pagament del fons de cooperació i d'altres partides que hi ha compromeses. En alguns ajuntaments hi ha més interès i se'ns demanen més explicacions, en qualsevol cas sempre se'ls deixa l'adreça de la conselleria, de la pàgina web per tal que es puguin descarregar el pla de simplificació, ben igual que hi ha penjada la Guia per a l'elaboració de l'estudi de càrregues administratives i que bé, li podem fer arribar en PDF també. Per tant, en alguns ajuntaments hi incidim més, es fa una explicació per damunt, s'explica a grans trets què és el que es vol fer i es demana la col·laboració en el moment en què comencem a necessitar comptar directament amb els ajuntaments, especialment per a aquesta gran base compartida de documentació per tal que totes les administracions hi puguin comptar.

La previsió respecte del Decret de mesures de simplificació, tal i com figura als objectius del pla, està previst que com a màxim abans de final d'any pugui estar aprovat. Farem tot el possible per tal que sigui abans, però be, el calendari que ens hem marcat amb els semàfors grog, verd, blau i vermell ens fixa un calendari, per ara el compliment, estam dins termini, però si pot ser el setembre no serà el desembre.

Respecte del percentatge de càrregues que s'havien de minvar, el 30%, bé, ja sap, he explicat abans que la previsió inicial era el 25% que va passar al 30%. És un percentatge important, sense cap dubte suposa un repte per a aquesta administració, no sé si ho aconseguirem, la nostra voluntat és fer tot el possible per tal que sigui així, però som conscient que és una fita difícil d'assolir, però de qualsevol manera farem tot el possible.

Respecte de la intervenció del Grup Parlamentari PSM, bé, sí, és cert; potser el pla, quant a pes de paper o quant a contingut, bé, sí, potser hem fet fins i tot nosaltres un exercici de simplificar i concentrar-nos en el bessó, en el més important, però sense cap dubte el contingut d'aquest pla té un potencial de desplegament enorme, és a dir, si ens hem dedicat i ens estam dedicant realment a pensar, a planificar, a programar, és perquè volem tenir tots els vectors contemplats, pensats, segurament ens en fugirà qualcun, però pensam que la base d'una bona tasca és comptar amb un bon document que pot ser revisable cada ics temps per tal d'anar actualitzant en funció de la situació en què ens trobem.

I és cert, tenim el handicap de les limitacions pressupostàries, el handicap de la situació econòmica, que fa que en el desplegament d'algunes d'aquestes mesures arribem a alguns punts on el pressupost no és el que tots voldríem que fos. És una cosa que s'ha de tenir en compte.

S'ha de tenir en compte també, Sr. Diputat, que tot el que fa referència a polítiques de qualitat, almanco en el nostre país i a les Illes Balears, són polítiques realment joves, recents. L'administració pública té una sèrie d'inèrcies que s'han d'anar polint i corregint cada dia, i que estam fent feina en aquest sentit.

Respecte del compromís de transparència, bé, jo el que li puc dir és que quan aquest govern va arribar els indicadors de transparència que ens vam trobar s'han millorat substancialment, en un percentatge realment alt quant a molts d'aquests indicadors. Fins i tot en alguns d'ells hem pogut arribar a més d'un 30% quant a aquests índex de transparència. Amb açò no li vull negar que faci falta fer feina també en alguns altres, que hi alguns aspectes que s'han de seguir treballant i estam fent feina en açò.

I, finalment, al Grup Parlamentari Popular... Ah, sí, perdó. Hi ha dins el grup de simplificació -és un altre que em passa la directora general- s'està fent feina, com sap vostè també, en molts d'àmbits. Tenim el grup d'emprenedors en qüestions de comerç; el grup d'audiovisuals, que depèn de Presidència; tenim en marxa el decret de..., o sigui, estam fent feina amb el grup que està elaborant o que ha elaborat el decret de mesures d'urbanisme de la Conselleria de Medi Ambient; també s'està fent feina amb la Conselleria de Turisme. És a dir, tenim una sèrie de grups ja en què participa gent de la mateixa conselleria que està fent feina en aquest sentit.

I finalment, al Grup Parlamentari Popular, li vull agrair el suport que sempre demostra cap a aquest govern. La nostra intenció és donar compliment al màxim a aquest pla. Som conscients que, a algunes coses, hi arribarem, a algunes altres potser no, emperò l'esforç que nosaltres hi dedicarem sense cap dubte hi serà.

I ara si el president em dóna permís, potser si la directora general vol introduir alguna cosa, alguna qüestió més tècnica que vulgui completar la meua intervenció, idò jo estaré encantat de passar-li la paraula, si el president em dóna permís.

LA SRA. DIRECTORA GENERAL DE FUNCIO PÚBLICA, ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES I QUALITAT DEL SERVEI (Núria Riera i Martos):

Bon dia. Gràcies, conseller. Bé, únicament en relació amb el que comentava el conseller, que hem participat en diferents grups de treball, també s'ha de tenir en compte que participam al Fòrum Institucional de Qualitat amb l'Administració de l'Estat i les diferents administracions i ministeris, al qual també hem donat trasllat als estudis que feim en matèria de simplificació, i també formam de la Xarxa Administrativa de Qualitat a nivell nacional, on participam en els plens, en els plenaris, un pic cada sis mesos, i tenim participació en els quatre grups de treball, que com ha dit la diputada Aguiló anteriorment es va començar l'anterior legislatura, i aquesta vegada no només s'ha continuat la feina sinó que s'hi ha aprofundit, i s'ha anat ampliant en aquest sentit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Aguiló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Conseller. Aquesta és una matèria en la qual podem estar tots d'acord, perquè la simplificació de càrregues administratives i la modernització de l'administració amb la introducció de mitjans telemàtics que permetin una administració més àgil, més eficaç, més oberta, més propera als ciutadans, és un objectiu que compartim, em sembla, tots els grups parlamentaris, i en aquest sentit és motiu de satisfacció que hi hagi un tema en què tots podem estar d'acord.

No podem oblidar, però, que allò que importa a la ciutadania és que aquesta tasca, la de simplificació i reducció de càrregues administratives, es mantengui com una prioritat del Govern, perquè certament és un mecanisme d'impuls de l'economia, però de manera molt important també de millora de serveis als ciutadans, i ara mateix estam tan mancats de polítiques actives que és imprescindible que aquesta, amb la qual, com s'ha vist avui, podem estar tots d'acord, es dugui a terme.

Certament perquè la simplificació administrativa sigui una realitat no basta fer un pla i donar-li publicitat; cal desenvolupar-lo, cal aplicar les mesures que s'hi contenen, entre les quals hi ha l'elaboració d'aquest decret de mesures de simplificació documental en els procediments administratius, que ens acaba de dir el conseller que no serà una realitat fins a final d'any, però sabem que el desenvolupament reglamentari no sempre és fàcil dur els tràmits i necessita el seu temps.

En qualsevol cas li tornam agrair la seva compareixença i l'encoratjament perquè executi el pla i aconseguixi els resultats que s'hi contenen. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Breument vull reiterar tres punts, que quasi més que punts es podrien dir preocupacions: que la simplificació vagi sempre al costat de la transparència.

Em preocupa que el Govern utilitzi el terme simplificació administrativa en coses que no són pròpiament de simplificació administrativa, jo supòs que a vegades és fàcil utilitzar el terme perquè queda bé i entra dins aquestes polítiques de qualitat, però me l'he trobat dins lleis o projectes de llei amb els quals no té res a veure, i el que realment s'està fent és una acció de govern, legítima, una decisió concreta però que res té a veure amb la simplificació administrativa; també em preocupa perquè deteriora el que és realment la idea.

Em preocupa també -la tercera preocupació- que els ciutadans, com a mínim a mig termini, no puguin percebre la tasca que el Govern du a terme en aquest àmbit. Ho he dit abans, crec que coneixem que les polítiques de qualitat, de gestió de qualitat, és cert que són accions i gestions a llarg termini, que els seus efectes no es veuen d'un dia per l'altre, però també és cert que avui els ciutadans demanen claredat, concreció en les polítiques, i que aquesta acció i aquesta tasca del Govern, si s'allarguen infinitament sense resultats a mig termini, jo crec que serà una política fracassada.

En qualsevol cas torn dir al conseller que coincidim absolutament amb la idea, amb la filosofia i amb l'objectiu del projecte, perquè forma part d'una llei que nosaltres també vam votar.

Quant a la intervenció del Partit Popular, jo li he de dir que les proposicions no de llei..., bé, sí, ja hem començat a veure que el Partit Popular les utilitza per donar un toquet a l'esquena al Govern, però nosaltres pensàvem que haurien de ser per orientar el Govern, és a dir, marcar i definir polítiques i no anar de rossec del Govern, i veim com les proposicions no de llei s'estan utilitzant per anar de rossec del Govern; ens ho trobam amb la central de compres, amb la gestió del patrimoni, amb la simplificació administrativa..., de rossec del Govern. Nosaltres creim que no són aquests precisament el protagonisme i la funció que hauria de tenir el Parlament en relació amb l'acció de govern i l'acció legislativa.

I després vull tornar insistir que, per molt que el Partit Popular vulgui utilitzar les paraules per donar la imatge que el nostre grup parlamentari..., té dubtes de si qüestiona o no qüestiona la violència, jo li ho tornaré a dir, si vol: aquest i qualsevol acte de violència, i si el portaveu diu si hi ha hagut una reacció, ho diu en relació amb el fet que efectivament la visita del president Bauzá va provocar una reacció; aquella que es produís amb violència és rebutjable, tots els qualificatius que vulgui, i, per favor, no manipulin les declaracions, no les manipulin perquè una cosa és un element que compartim tots els grups, que és la denúncia, la condemna constant, que cada vegada hem de repetir, i un grup la posa en qüestió, la posa en qüestió. No, el que diu el portaveu és una cosa, eh?, no, no, diu una cosa, i el que diu és referit a la reacció. Sí, l'acció de govern del Partit Popular, en aquest cas (...), va provocar una reacció, una reacció legítima d'expressió pública. No és possible açò?, no és possible una manifestació pública?, no és possible? No, la violència no, i açò és el que aquest diputat ha dit i ha repetit, i el nostre portaveu exactament igual. Per tant...

No, no, si vostès estan dient..., jo ho dic perquè açò és greu, si vostès estan dient que el nostre grup legitima la violència, ho estan dient vostès, el Partit Popular i alguns dels diputats que hi ha aquí presents. Si és açò que estan dient, vostès estan dient açò; per tant vostès són responsables d'aquesta manifestacions, no el grup parlamentari, que de forma clara ho ha dit i ho repetirà infinites vegades.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, he de dir al Sr. Portaveu del PSM que si ells feien PNL, quan governaven, a so de bombo i platerets, en fi, nosaltres no ho feim així; potser vostès es pensen que tothom les fa així però nosaltres no. Nosaltres feim proposicions no de llei per impulsar tota una sèrie d'actuacions polítiques, nosaltres tenim una eina de feina que és el nostre programa electoral, i per tant en base al nostre programa electoral, al nostre ideari i al que consideram que s'ha d'impulsar a través del Govern, idè ho presentam, de la mateixa manera que consideram que vostès també ho fan i que el Grup Parlamentari Socialista ho fa. Per tant no desvirtuem la tasca i la participació dels diputats d'aquesta cambra parlamentària.

I res pus, simplement donar les gràcies al conseller per les seves paraules, per la seva intervenció, i consideram que s'està en la línia que necessita la nostra comunitat autònoma. Li agraim molt la claredat i la feina que està fent. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. I ja per concloure, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Faré ús de la paraula just per agrair l'esperit de col·laboració de tots els grups parlamentaris. Crec que sí que es pot fer una bona feina de forma conjunta en aquesta matèria. De fet una de les primeres coses que vaig fer quan vaig prendre possessió com a conseller va ser dirigir un escrit al president del Parlament oferint-nos, també, per tal de poder ajudar en les tasques de simplificació i de qualitat dels serveis que es poguessin dur a terme també en el Parlament, perquè, bé, entenem que dins el procés d'elaboració legislativa es poden donar pautes de qualitat que poden ajudar a aconseguir unes millors normes.

I, bé, contestant també a la darrera reflexió del diputat del PSM, sobre què és la simplificació, idò, bé, primer, una de les coses que nosaltres pensam que és, és reduir la quantitat de documentació que es demana al ciutadà, açò és una forma de simplificar; i de qualque manera també regular el dret a no presentar més documentació del que sigui necessari. Aquestes dues..., aquest és l'esperit que anima l'elaboració de les lleis i de les normes que impulsa aquest decret, aquest govern, perdó.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui agraïm la presència del Sr. Conseller i dels seus acompanyants, i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS